

26 listopada 1973 r. Rządowi Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dokument ratyfikacyjny wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 26 listopada 1973 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami tej konwencji składając swoje dokumenty ratyfikacyjne w niżej podanych datach:

Niemiecka Republika Demokratyczna . . . . . dnia 16 lipca 1973 r.,

Węgierska Republika Ludowa . . . . . dnia 19 lipca 1973 r.,
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich . . . . . dnia 21 listopada 1973 r.,
Ludowa Republika Bułgarii dnia 3 grudnia 1973 r.

Powyższa konwencja weszła w życie w stosunku do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgierskiej Republiki Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 21 listopada 1973 r., a w stosunku do Ludowej Republiki Bułgarii dnia 3 grudnia 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

61

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1974 r.

w sprawie poboru opłaty skarbowej za zameldowanie.

Na podstawie art. 5 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338), art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1, z 1964 r. Nr 41, poz. 277 i z 1972 r. Nr 23, poz. 164) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zleca się pobór w drodze inkasa opłaty skarbowej za zameldowanie od osób przebywających we wszystkich zakładach hotelarskich oraz obozowiskach turystycznych prowadzonych przez jednostki gospodarki społecznej — kierownikom tych zakładów lub wyznaczonym przez nich pracownikom, zwanym dalej „inkasentami”.

2. Inkasenci pobierają opłatę skarbową w gotówce, a kwoty pobranej opłaty skarbowej wpisują w rachunku za pobyt w zakładzie w oddzielnej pozycji.

3. Kwoty pobranej opłaty skarbowej powinny być w księgowości zakładu noclegowego rejestrowane na osob-

ny koniec. Jeżeli księgowość taka nie jest prowadzona, inkasent jest obowiązany prowadzić rejestr pobranej opłaty skarbowej. Do rejestru wpisuje się sumę opłat skarbowych pobranych w dniu poprzednim ze wskazaniem numerów rachunków za pobyt w zakładzie noclegowym, obejmujących pobrane w tym dniu opłaty.

4. Inkasentom przysługuje wynagrodzenie w wysokości 3% zainkasowanej kwoty opłaty skarbowej, wolne od podatku od wynagrodzeń.

5. Kwoty zainkasowanej opłaty skarbowej, po pobraniu należnego wynagrodzenia, inkasenci wpłacają na rachunek wydziału finansowego urzędu terenowego organu administracji państwowej właściwego do poboru opłaty skarbowej, w terminie do dnia 3 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, a jeżeli suma zainkasowanych opłat przekroczy kwotę 3.000 zł, już w dniu następnym po osiągnięciu tej kwoty.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1974 r.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

62

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych nowo założonych zakładów rzemieślniczych i gastronomicznych.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339) i art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1, z 1964 r. Nr 41, poz. 277 i z 1972 r. Nr 23, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 czerwca 1973 r. w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych nowo założonych zakładów rzemieślniczych i gastronomicznych (Dz. U. Nr 24, poz. 141) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1:

a) w pkt 1 lit. a) liczbę „600.000” zastępuje się liczbą „900.000”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zakładów gastronomicznych, w których nie prowadzi się sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, a obrót ze sprzedaży napojów zawierających do 18% alkoholu, w tym również piwa, nie przekracza 25% ogólnego obrotu rocznego — przy zatrudnieniu nie więcej niż trzech, a w miejscowościach turystycznych — nie więcej niż czterech pracowników najemnych, licząc średnio w stosunku do liczby miesięcy w ciągu roku podatkowego, w którym zakład był czynny; zwolnienia od podatków nie stosuje się w razie zatrudnienia w zakładzie gastronomicznym jednocześnie powyżej sześciu pracowników najemnych; ograniczenie zatrudnienia do średniej liczby trzech lub czterech pracowników najemnych nie dotyczy zakładów sezonowych, czynnych przez okres nie dłuższy niż pięć miesięcy w ciągu roku podatkowego.”

2) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w okresie ostatnich pięciu lat nie prowadzili zakładu rzemieślniczego lub gastronomicznego; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka podatnika;”

§ 2. 1. Podwyższenie rozmiarów produkcji cegły palonej lub wapienno-piaskowej do 900.000 sztuk rocznie oraz podwyższenie stanu zatrudnienia do sześciu pracowników najemnych w sezonowych zakładach gastronomicznych dotyczy również podatników zwolnionych od podatków na podstawie dotychczasowych przepisów w stosunku do okresu po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Ograniczenie rozmiarów sprzedaży napojów zawierających do 18% alkoholu, warunkujące zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego od przychodów osiągniętych z nowo założonych zakładów gastronomicznych, nie dotyczy podatników, którzy uzyskali zezwolenia na prowadzenie zakładów gastronomicznych przed wejściem w życie rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 23 lutego 1974 r.

w sprawie pomocy w zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa.

Na podstawie art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 22 listopada 1973 r. o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. Nr 48, poz. 283) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa lasów państwowych i parki narodowe udzielają pomocy spółkom, zespołom leśnym oraz właścicielom lasów i gruntów leśnych nie stanowiących własności Państwa w organizowaniu zabiegów gospodarczych związanych z zagospodarowaniem lasu.

2. Bezpłatna pomoc obejmuje:

- 1) doradztwo i instruktaż fachowy,
- 2) użyczenie narzędzi do wykonywania prac leśnych z zakresu zagospodarowania lasu,
- 3) przydzielanie niezbędnych środków do zwalczania szkodliwych owadów leśnych i pasożytów roślinnych,
- 4) zwalczanie szkodliwych owadów leśnych i pasożytów roślinnych w razie masowego ich wystąpienia.

3. Wydatki związane z pomocą, o której mowa w ust. 2, pokrywane są w ciężar kosztów przedsiębiorstw lasów państwowych i parków narodowych.

§ 2. Spółki, zespoły leśne oraz właściciele lasów i gruntów leśnych otrzymują na zagospodarowanie lasów pomoc finansową określoną w przepisach o opłacie leśnej w wysokości ustalonej w planach gospodarczo-finansowych przedsiębiorstw lasów państwowych; pomoc ta może być również przeznaczona na całkowite lub częściowe pokrycie kosztu sadzonek na odnowienie lasu.

§ 3. 1. Jeżeli interes społeczny wymaga wykonania niektórych prac z zakresu zagospodarowania lasu i przebudowy drzewostanów, a koszty tych prac przekraczają możliwości finansowe właścicieli lasów i gruntów, prace te mogą być wykonywane na koszt Państwa; decyzje w tym zakresie podejmuje naczelnik powiatu na wniosek naczelnika gminy.

2. Właściciele gruntów nieleśnych przeznaczonych do zalesienia otrzymują sadzonki bezpłatnie.

3. Wydatki na pomoc Państwa, o której mowa w ust. 1 i 2, pokrywa się ze środków przewidzianych w budżetach rad narodowych stopnia powiatowego. Wydatki związane z opracowaniem programów zagospodarowania lasu pokrywa się ze środków przewidzianych w budżetach rad narodowych stopnia wojewódzkiego.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa lasów państwowych mogą wykonywać na rzecz spółek, zespołów leśnych i właścicieli lasów i gruntów odpłatne prace z zakresu zagospodarowania lasu.

2. Przedsiębiorstwa lasów państwowych dostarczają sadzonki do zalesień i na odnowienie lasu.

§ 5. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa lasów państwowych, na wniosek nadleśniczego (dyrektora parku narodowego) uzgodniony z naczelnikiem powiatu, może prawidłowo prowadzącym gospodarkę leśną spółkom, zespołom leśnym oraz właścicielom lasów i gruntów leśnych przyznać nagrodę rzeczową lub pieniężną z wpływów z opłaty leśnej.